

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De sanata Muliere Hæmorrhøissa. Iniquè multùm agunt qui tam
multa agunt sanando corpori: tam pauca servandæ animæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

FERIA QUINTA.

DE SANATA MULIERE HÆMORRHOISSA.

Et mulier quæ erat in profusio sanguinis, annis duodecim, & fuerat multaperpessa à compluribus Medicis, & erogaverat omnia sua, nec quidquam profecerat, sed magis deterius habebat. Marci 5.

VERITAS PRACTICA.

Iniquè multum agunt, qui tam multa agunt sanando corpori: tam pauca, servandæ animæ.

RATIO EST, Quia iniquè multum agunt, qui jus æquum seu æquitatem juria, in debitis persolvenda observandam, multum pervertunt.

Sed qui tam multa agunt sanando corpori, tam pauca servandæ animæ, jus æquum seu æquitatem juria in debitis persolvenda observandam multum pervertunt.

Ergo iniquè multum agunt: & corrigenda talis iniquitas.

I. PUNCTUM.

Math. 8.
Marci 5.
Luc. 8

HISTORIA hujus sanatæ mulieris fuffillimè describitur à tribus Evangelistis plurimamque præbet meditandi materiam, ex variis quibus insignitur circumstantiis. Tu si vacat, revolve aliquas; tum, quia eò nos ducit finis & scopus Hebdomadæ, in his diutius hære, quæ referuntur de cura & sollicitudine quam habuit mulier pro recuperanda valetudine. Vide ut complures consulit medicos, nullis parcat impensis, nullis laboribus, imò sua omnia erogat, & adeo non convalescit propterea quin deterius in dies habeat. Contemplare ut auditis miraculis quæ de Christo Domino divulgabantur, inquirat apud se tacita modum quo illum adæcat; cum enim lege prohiberetur propter lethalem morbum selem immiscere turbæ, quid faciat? Audebitne se prodere? Nonne inde probrose expelletur, & tanquam legis rea punietur? Sic ergo apud se statuit non palam apparere, nec aperta voce sanitatem postulare, sicut alij infirmi precabantur; sed clancularium & occultum quendam accessum meditatatur qui à nullo deprehendi pos-

Haynesius Pars tertia.

si; Accessit, inquit Evangelista, retrò, & tetigit simbriam vestimenti ejus. Ascendit enim intra se, sitetigero tantum simbriam vestimenti ejus, salva ero. Et revera sic accidit, nam cõfessum siccat us est fons sanguinis ejus, & sensit corpore quia sanata esset à plaga. O quam mirus est artifex amor nostrus! quæ ingeniosa est cura sanandi corporis! Et quidem non est propterea inculpanda hæc mulier quæ ipse Dominus non fecit omnibus & laudavit; neque alioquin arguenda est moderata cura valetudinis & bene ordinatus corporis amor; sed cum tam multa fiant & tolerantur ab hominibus pro sanando corpore, tam pauca verò pro anima quæ longè gravioribus jacet in morbis & negligitur; merito id iniquum censeri debet & pluribus deplorari, ut remedium aliquod afferatur. Sic ergo est, Iniquè multum agunt, qui tam multa agunt sanando corpori: tam pauca servandæ animæ.

Ratio tam æqua est & evidens, quam ipsa æquitas quæ servari debet in debitis persolvendis. Sicut enim jus quoddam æquum est quod debita teneris persolvere, & cui plura debeas, plura restituas, quantum possis; ita planè iniquum est si debita non solvantur, cum solvi possint; & tanto magis apparet iniquitas, quanto magis pervertitur illius juris æquitas. Tanto magis autem pervertitur, quanto magis possis omnibus omnia reddere; & tamen malis minus egenti & cui minus debes, sua omnia & accumulata reddere, quam magis egenti & cui plura jure æquiori debes restituere, defraudesque Creditorem bona suorum parte.

Aperta est Protopoliptia seu acceptio personarum, quæ divino & humano jure prohibetur. Nulla erit distantia personarum, ait Dominus. Si personas accipitis, inquit S. Jacobus, peccatum operamini, redargueti à lege. Denique nihil commendatius quam ne quid iniquè fiat, Nolite iniquum aliquid facere in judicio, in regula, in pondere, in mensura. Siatera justa, & aqua sine pondere.

Deut. 1.

Isa. 2.

Levit. 19.

D d

Rcm

Rem metire ex teipso, nonne velles jus tuum tibi seruari? Nonne velles tantū tibi reddi quantum debetur? Nonne de iniquitate debitoris ex postulares, si eum posset persolvere, non solveret? Nonne judicaretur posse, si quod tibi debet & negat, redderet alteri cui non debet? *Quid à vobis ipsis non iudicatis quod iustum est?* dicebat Dominus.

Lnc. 12.

II. PUNCTUM.

SED qui tam multa agunt sanando corpori, et pauca servanda anima, ius illud æquum seu æquitatem juris in persolvendis debitis multum pervertunt, & cui minus debent, plura reddunt: cui plura debent minus restitunt.

Sunt enim corpus & anima duo veluti Creditores quibus quod suū est, omni ex jure debemus. Corpori autem longè minus debemus quàm animæ, nam si de animæ salute ageretur, si de periculo, si de damno aliquo, si vel uno veniali peccato lædenda esset anima, corpus ipsum prius esset exponendum flammis quàm lædendæ animæ consensus dandus. *Quam enim dabis homo commutationem pro anima sua?* Et verò etiam minus est egens corpus quàm anima, Nam primò paucis contentum est corpus: *Habensis alimenta, & quibus tegamur, huic contentus sumus;* At verò animæ tam multa sunt necessaria quàm multa sunt debellanda desideria, *qua militant adversus illam.*

Matth. 16.

1. Tim. 6.

Deinde, Superiores ac divina ipsa providentia in se quodammodo susceperunt curam corporis rei que necessariz ad vitam sustentandam, veratque Christus ne de illa solliciti sumus: è contrà quæ sunt animæ, curam omnem subinfernus opporret, nulla ut illi desiat. *Custodite solliciti animas vestras.*

Matth. 6.

1. Pet. 1.

Dout. 4.

Denique quando aliquid, quando vel ipsa vita deesset corpori, dum sua non desit animæ, quid tandem inde gravius, cum sit tandem moriturū corpus, atque ex statu animæ resurrecturum, si ve in vitam si ve in mortem sempiternam? Animæ autem status tanti nostra refert, quanta quanta est ipsa celestis & æterna Beatitudo! Nonne itaque anima plus est quàm esca? Ac proinde si plus de esca & de corpore solliciti sumus quàm de anima, nonne pervertimus omnem juris æquitatem? Nonne plus redditur cui minus debetur? Nonne minus ei redditur cui plus & jure potiori debetur? Esto reddas quod debes corpori, esto id illi debeas quod ei solvis, at curam animæ non idem

Matth. 6.

pendis? *Est sapiens, anima sua sapiens, inquit Ecclesiasticus, q. d. hæc est nota veri & iusti sapientis, si quod sapit, conferat animæ suæ; nam quidquid aliud sapit, non rectè sapit.* Unde & idem appositè: *Fili in mansuetudine serva animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suū. Peccantem in animam suam quomodo justificabis? Es quomodo honorificabis exbonorantem animam suam?*

Ecc. 37.

Ibid. 10.

III. PUNCTUM.

INIQUE igitur multum agunt, qui tam multa sanando corpori agunt, tam pauca servanda anima; Quia quantum agunt contra æquitatem juris in persolvendis debitis observandi, tam inique agunt: multum autem agunt contra illam juris æquitatem quæ sic præscribit suum unicuique reddendum ut cui plura debes, plura reddas. Illi autem jure hoc violato, cui minus debet plura reddant, & minus reddant cui plus debent. *Usquequo iudicatis iniquitatem, & facies peccatorum sumitis?* Nempe sicut in acceptione personarum jus fasque pervertitur, quod peccatores præferantur innocentibus, quia illi externa facie plus ferunt oculos, & movent animos: ita dum corpus præfertur animæ, secundum faciem iudicatur, & secundum eam faciem quæ peccatorum est, quatenus hinc omne peccatum oritur, quod corpus plusquam anima, & terrena plusquam spiritualia foventur. Hoc est videlicet iniquum de quo Sapiens: *Discedo ab iniquo, & deficiunt mala ab eis.* Id est, cave hanc iniquitatē qua corpus præ anima colitur, & cavebis omnia mala.

Ps. 84.

Ecc. 7.

Hæc est etiam iustitia de qua idem Sapiens, *Pro iustitia agonizare pro anima tua, & usque ad mortem, certa pro iustitia:* Q. d. etiam si pereat corpus, servanda est animæ quæ debetur iustitia, & licet in ea servanda sit labor & certamen, non est detestandum tale certamen pro tali causa. *Denique debitoras summe non carni, sed secundum carnem vivamus, Obsecro itaque, vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem sanctam, Deo placentem, rationabilis obsequium vestrum, PRIMAS apud nos caras quæ prima habentur, obtineant, inquit S. Eucherius, summasque sibi sollicitudini partes, quæ summa est vindicet. hæc nos occupet in præsidium sui, jam non planè prima, sed sola omnia vincat, eo studio quo præcedit omnia.*

Ib. 4.

Rom. 8.

Ib. 12.

Ep. Par. ad Valer.

Vide in 4. part. Dom. 18. & 23. Videri etià posset de seculis 28. tertiz partis de ordine vitæ & mortis. Ubi expressè agitur de iustitia, si qua est ad seipsum.

EE.